

Tevens per e-mail: gemeente@baarn.nl

Gemeente Baarn

T.a.v. het College van Burgemeester en Wethouders

Postbus 1003

3740 BA BAARN

Ons kenmerk : KG.02.Baarn-VV TOV
Inzake : Kom van dat gras af / Baarn
Uw kenmerk : Z-CHZVTH-2020-05353 (alsmede ZSNL 213246 zMmwcwwt)

Breda, 19 februari 2021

BEZWAARSCHRIFT

Geachte heer, mevrouw,

In navolging op het bezwaarschrift van 21 januari 2021 doe ik u hierbij de gronden toekomen tegen uw besluit van 14 december 2020, waarin is besloten om niet tot bestuursrechtelijke handhaving over te gaan betreffende de aanwezigheid van rubbergranulaat als infill-materiaal op de velden van voetbalvereniging VV TOV en de daarmee verbonden milieuverontreiniging.

Het bestreden besluit

Bij het bestreden besluit heeft u het handhavingsverzoek afgewezen, zelfs nadat u heeft moeten erkennen dat rubber afval zich buiten de betreffende kunstgrasvelden bevindt en dit ook buiten het voetbalcomplex wordt aangetroffen.

Uit het rapport van de RUD Utrecht van 9 november 2020 blijkt dat zelfs na eerdere waarschuwingen op tal van elementen niet is voldaan aan hetgeen volgens u het geldende kader zou zijn. Er is (veel) meer dan 15 kg/m² toegepast, kunstgrasvelden zijn niet verlaagd aangelegd, betonnen randen zijn niet aanwezig, rubber flappen en borstels zijn niet aanwezig, schoonlooproosters zijn niet groot

genoeg of niet aanwezig, er zijn geen onderhouds- en gebruiksrichtlijnen aanwezig ("de Stichting Seste is wel met 'richtlijnen' bekend"), er zijn geen filters aangebracht op drainagebuizen, borstels staan niet binnen de velden, het naleefgedrag van spelers en coaches blijkt ondanks gesprekken en aanwijzingen niet/onvoldoende regelbaar.

Ondanks al deze overtredingen van het (toch al karige kader dat u toepast), stelt u tegelijkertijd dat *"bij het gebruik van de velden alle denkbare maatregelen worden genomen die in de zorgdocumenten staan"*.

U laat de uitloging van de giftige cocktail die rubber afval nu eenmaal is (ongeveer 300 verschillende stoffen) onbesproken. U laat ook onbesproken dat er sprake is van afvalstoffen, die niet rechtsgeldig gestort kunnen worden – ook niet op kunstgrasvelden. Die stort heeft hier wel plaatsgevonden. Het gaat daarbij om de stort van 20.000 versnipperde autobanden per veld.

U versmalt de problematiek van bodemverontreiniging (door en vanuit rubber afval) tot alleen de korrels zelf: *"Een overtreding kan zich wel voordoen als er verspreiding van rubberkorrels naar de bodem, dus buiten het sportveld plaatsvindt"*.

U stelt dat het rubber ter plaatse voldoet aan 'norm'. In uw besluit geeft u aan dat u meent dat de CPRG-toetsing 'de norm' zou zijn.

U stelt dat de brochure van de veelal rubberafval verwerkende bedrijven die zich hebben verenigd in de BSNC, welke brochure zo fraai 'zorgdocument' is genoemd, zou kwalificeren als *'de best beschikbare technieken'*.

U acht *"bodemverontreiniging door rubberkorrels afwezig of tenminste zeer onaannemelijk"*.

Ook meent u dat 'het toepassen van rubbergranulaat niet verboden is'. U stelt dat het Rijk *'er nog steeds achter staat'*. Daarbij verwijst u naar de mening van de Minister van Infrastructuur en Waterstaat.

U benoemt dat er bij een bodemonderzoek is aangetoond dat er sprake is van zinkverontreiniging, maar koppelt daar geen enkele consequentie aan.

U stelt de "Landelijke Handhavingsstrategie" (LHS) te hanteren, maar deelt niet mede in welke verordening of beleidsregels dat is vastgelegd. De website van de Gemeente Baarn vermeldt slechts het handhavingsbeleid vn 2013 – 2017. Daarin komt de LSH niet voor.

Hoewel zelfs buiten het voetbalcomplex blijkens de tekst flinke hoeveelheden rubber worden aangetroffen, welke zelfs al bij een slechte/on nauwkeurige foto zeer duidelijk zichtbaar zijn, verkleint u zulks tot de stelling dat er *“nagenoeg geen rubberkorrels zijn aangetroffen”*.

Tot slot concludeert u dat de verschillende elementen van het handhavingsverzoek *“buitenproportioneel zijn in relatie tot alle maatregelen die SESTE heeft genomen”*.

Gronden

Al met al klopt er echt bijzonder weinig van uw besluit. De hardnekkigheid om maar niet tegen deze bodemverontreiniging en overtredingen van artikel 13 Wbb op te treden, valt op.

In het handhavingsverzoek heb ik namens cliënte nauwgezet, aan de hand van de recentste feiten en wetenschappelijke inzichten, uiteengezet dat het gebruik van rubbergranulaat buiten én onder de velden tot een overtreding van artikel 13 Wbb leidt. Ik heb daarbij aangegeven dat er sprake is van een verboden stort van afvalstoffen. De preventieplicht ex artikel 13 Wbb brengt mee dat verontreiniging moet worden voorkomen.

Dat geldt:

- a. voor de uitloging van **milieugevaarlijke stoffen** uit de cocktail van korrels/stoffen;
- b. voor de verspreiding **van fysieke korrels** buiten de velden;
- c. voor de verspreiding van **niet/moeilijk waarneembare deeltjes** van korrels, buiten velden (microplastics, schilfers).

Nu u op bijna alle punten van het handhavingsverzoek niet bent ingegaan, merk ik op dat alle in het handhavingsverzoek genoemde gronden nog van toepassing zijn en in deze bezwaarprocedure als grond hebben te gelden. Ik verzoek u aldus tot een integrale heroverweging te komen en de eerdere gronden hierbij te betrekken.

Ter nadere toelichting merk ik het volgende op.

Afvalstoffen

Naar vaste jurisprudentie hebben afgedankte rubberen banden van personenvoertuigen, motoren, vrachtwagens, agrarische voertuigen enz. kwalificeren als **‘afvalstoffen’** (o.a. Hoge Raad, 14 december 2004, ECLI:NL:HR:2004:AR4900).

Met het versnipperen en uitstorten van afgedankt rubber op kunstgrasvelden, hebben deze stoffen de afvalstatus niet verloren. U heeft dit miskend (en zelfs volledig genegeerd) in het bestreden besluit.

Het storten van rubberen afvalstoffen op kunstgrasvelden is verboden. Tegelijkertijd is er sprake van **zeer calculerend gedrag van de gemeente en/of beheerder/eigenaar(s) van sportvelden.**

Gelet op het vorenstaand is er nadrukkelijk sprake van een overtreding (o.a. artikel 6 en 13 Wbb en Besluit Beheer Stortplaatsen en Stortverboden). In die zin is het **storten van en laten liggen van rubberafval ter plaatse in het geheel niet toegestaan.**

Milieugevaren

Het procedé van rubberbanden brengt mee dat deze ieder voor zich uit tientallen stoffen bestaan. De verscheidenheid van merken en banden brengt mee dat mengsels van rubbergranulaat zeer inhomogeen zijn en een **cocktail vormen van wel 300 verschillende stoffen.**

RIVM en STOWA hebben in 2018 onderzoek gedaan naar 40 stoffen uit deze cocktail. Ook Bodemkundig Bureau Edelman heeft desgevraagd een rapportage uitgebracht (reeds eerder geciteerd).

TABEL **OVERZICHT ANALYSES**

2.1 *Overzicht van de uitgevoerde analyses in de monsters van water en waterbodem.*

	CHEMISCHE ANALYSES	BIOASSAYS MET VELDMONSTERS	BIOASSAYS MET PASSIVE SAMPLERS
DRAINAGEWATER	Pakket A, B	Watervlo <i>D. magna</i>	14 acute <i>in vitro</i> en <i>in vivo</i> 'SIMONI' bioassays
OPPERVLAKTEWATER	Pakket C	-	-
WATERBODEM	Pakket D	Mug <i>C. riparius</i> Vlokreeft <i>H. azteca</i>	-

- Pakket A: 17 metalen, minerale olie, 12 benzothiazolen en enkele ondersteunende parameters als DOC, pH, macro-ionen en nutriënten
- Pakket B: in het extract van de passive samplers uitgehangen in drainagewater zijn PAK's (in siliconenrubbers) en benzothiazolen (in POCIS) geanalyseerd
- Pakket C: 17 metalen, 12 benzothiazolen en enkele ondersteunende parameters als DOC, pH, macro-ionen en nutriënten
- Pakket D: 17 metalen, 11 PAK's, minerale olie, 12 benzothiazolen en enkele ondersteunende parameters als organisch stof, lutum, pH, macro-ionen en nutriënten

Bron: Rapport STOWA 2018

RIVM en STOWA hebben nadrukkelijk onderzoek gedaan naar de effecten van **de uitloging van stoffen** uit het de velden aanwezige rubbergranulaat, namelijk door een onderzoek naar het **drainagewater** en naast de velden **aanwezige sloten.**

Zelfs in de zeer korte tijd die gegeven was voor de betreffende onderzoeken, waarbij maar een beperkt aantal velden (10) onderzocht is, zijn zeer significante effecten aangetoond van rubbergranulaat op de verontreiniging/verstoring van de bodem, het drainagewater en de ecologie.

STOWA, 2018, pag. 40-41:

“Naast dit sterke effect op één van de kunstgrasvelden lieten enkele in vitro bioassays, en vooral de PXR-CALUX test, een hogere biologische activiteit zien in het drainagewater van kunstgrasvelden met een statistisch significant verschil ten opzichte van de referentievelden met natuurlijk gras.

*Deze effecten zijn veroorzaakt door organische microverontreinigingen en geven aan dat er **naast metalen ook verhoogde emissies van andere stoffen, zoals PAK's en benzothiazolen, uit het rubbergranulaat plaatsvinden**, hetgeen door chemische analyses wordt bevestigd (Verschoor et al., 2018).”*

Bij één van de kunstgrasvelden werden extreme zinkconcentraties aangetroffen die 140x hoger waren dan bij het betreffende referentie-grasveld (3.800 µg/l vs 27 µg/l) . Bij één veld is acute toxiciteit aangetoond, doordat al het relevante water binnen 48 uur was gestorven.

*“Het **chemische onderzoek (Verschoor et al., 2018) maakt wel duidelijk dat er een relatie met rubbergranulaat bestaat.**”*

Bij één locatie is (al binnen de zeer korte onderzoeken) gebleken dat muggenlarven als de vlokreeften een significant lagere groeisnelheid vertoonden. Op meerdere locaties is aangetoond dat hun reproductie werd bemoeilijkt of onmogelijk was.

Bij één veld bleek de concentratie aan benzothiazolen meer dan een factor 20 hoger dan bij het referentieveld en waren ook de PAK-concentraties significant verhoogd.

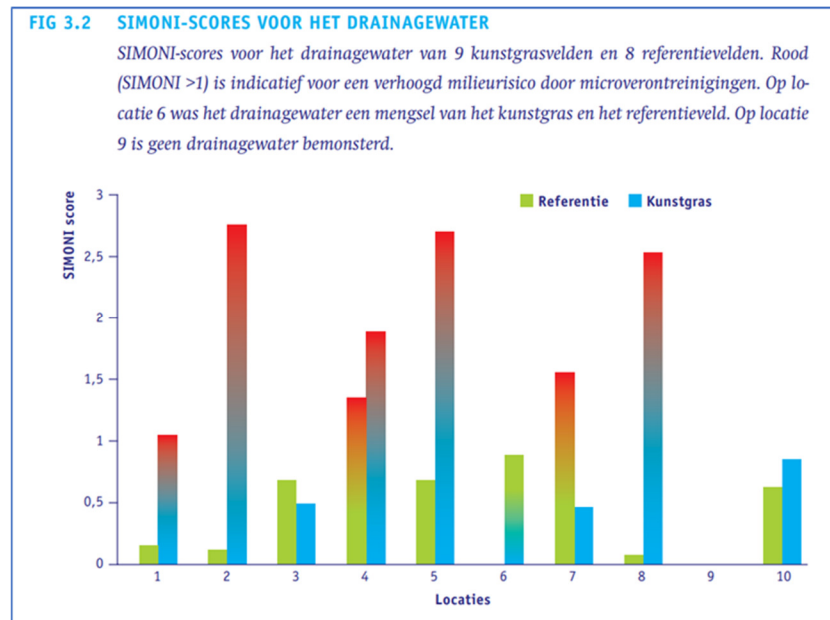
*“Met name de concentratie **2-hydroxybenzothiazole was met 4,4 µg/l zeer sterk verhoogd** (concentratie bij het referentieveld was 11 ng/l; een factor 400 lager).”*

Met de wetenschappelijke inzichten, zoals o.a. weergegeven in de genoemde rapporten, staat vast dat:

1. Rubber van voertuigbanden een kunstmatig/bodemvreemd product is;
2. Steeds bestaand uit een cocktail van zéér veel verontreinigende stoffen, zoals metalen als zink en nikkel, minerale olie, PAK's en benzothiazolen;
3. Deze stoffen uitspoelen/uitloggen uit het rubber;

4. Waarbij zelfs in kortdurende onderzoeken al gevallen zijn gebleken van acute toxiciteit, aantasting van de ecologische reproductie, uitspoeling via het drainagewater naar grondwater of sloten;

Bij maar liefst zes van de negen betreffende velden bleek de SIMONI-score ernstig te hoog te zijn.

Bovendien is bij in de onderhavige onderzoeken gebleken dat de zandlagen onder de velden (die ook tot de bodem behoren) verontreinigd raken én is al op tientallen plaatsen in Nederland bij de renovatie van velden gebleken dat de onderliggende grondlagen gesaneerd moesten worden.

Bij deze stand van zaken is bij iedere vorm van het gebruik van rubber infill op kunstgrasvelden sprake van "handelingen waarmee **de bodem kan worden verontreinigd of aangetast**" (art. 13 Wbb). In dat geval is men verplicht *"alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd, teneinde die verontreiniging of aantasting te voorkomen, dan wel indien die verontreiniging of aantasting zich voordoet, de verontreiniging of de aantasting en de directe gevolgen daarvan te beperken en zoveel mogelijk ongedaan te maken."*

Bij deze stand van zaken en mede gezien de grote mate van inhomogeniteit van rubber afval zal het bevoegd gezag op een handhavingsverzoek als het onderhavige **ten minste behoren te onderzoeken welk rubber afval op de betreffende velden aanwezig is (brononderzoek)**.

Voor zover kan worden nagegaan heeft de Gemeente Baarn in casu wel monsters laten nemen van zandlagen en lavalagen, maar **bevat het dossier geen monsters en conclusies van het werkelijk toegepaste rubber afval**. Bij gebrek aan verdere wetenschap is cliënte van oordeel dat u ten

onrechte heeft geweigerd om monsters van het aanwezige rubber afval door een laboratorium te laten onderzoeken.

Het dossier bevat onder **Bijlage 4** tal van rapportages van SGS-Intron (gericht aan Granuband), maar nergens blijkt uit dat het hier zou gaan om werkelijk in Baarn toegepast granulaat.

Het document van Granuflex van 10 mei 2019 dat door u als CPRG-certificaat wordt benoemd (ook Bijlage 4) biedt geen enkele werkelijke garantie dat het hier gaat om het ter plaatse geleverde product. Bovendien **is CPRG helemaal geen geldende, publiekrechtelijke norm**. Ik verzoek u uiteen te zetten op grond waarvan u heeft gemeend dit toch te kunnen stellen in het bestreden besluit.

Bij lezing van het Granuflex-document blijkt men voorts **slechts PAK's te hebben beschouwd**. Alle andere stoffen blijven onbesproken. Het is dus geenszins een compleet/dekkend document en het is ook voor u, al bij eerste beschouwing, zichtbaar dat het document incompleet is.

Brochures

U stelt dat de brochures van Recybem/VACO en BSNC, die met een uitgekende bewoording *'zorgdocument'* zijn genoemd, zouden kwalificeren *als 'best beschikbare technieken'*.

U suggereert dat wanneer aan de inhoud van die brochures zou zijn voldaan, volgens u, toch zou zijn voldaan aan artikel 13 Wbb.

Dit is volstrekt onjuist. Met uw stelling dat *'het Rijk er nog steeds achter'* staat, miskent u dat 'het Rijk' in casu geen wetgever of relevant bestuursorgaan is. Uw suggestie dat het Ministerie uw mening zou delen, regardeert u niet. In casu is niet de mening van de uitvoerende overheid bepalend. De regels van de wetgever zijn hier leidend.

De betreffende verenigingen hebben in casu geen enkele publiekrechtelijke of anderszins rechtens bindende autoriteit. De suggestie dat er sprake is van 'best beschikbaar techniek', is niet onderbouwd, maar bovenal volstrekt onjuist.

Ik verzoek u dringend uw standpunt in dezen te herzien, althans te onderbouwen. Daarbij merk ik op voorhand op dat ook een website als Bodemplus in dezen geen enkele juridische status heeft.

U miskent overigens **dat het zand en de lava evenmin verontreinigd mogen worden**, maar ook gaat u ten onrechte voorbij aan de wetenschappelijke inzichten van RIVM, STOWA en Edelman, waaruit duidelijk blijkt dat de stoffen **door een dergelijk zand/lava-pakket(je) heenspoelen**. In geval van drainage komen de betreffende stoffen in belangrijke mate in sloten terecht (voor welke verontreiniging ook geen vergunning is aangevraagd of afgegeven). Zonder drainage komen de betreffende stoffen veelal in het grondwater terecht.

De gebrekkigheid van de brochures is overigens zeer simpel waarneembaar – bijvoorbeeld door het feit dat de brochures ongeveer **299 van de 300 stoffen van rubber infill onbesproken laten**. De brochures noemen slechts ‘zink’ (en dan nóg: zeer onvolledig).

Bovendien heeft u miskend dat zelfs het recentste ‘zorgdocument’ maar een zeer dun paper betreft, waarin slechts enkele opmerkingen worden gemaakt over kantplanken, de uitloging van zink en aanbevelingen over borstelmatten en veegbeleid. De vermeend noodzakelijke hoogte van eventuele kantplanken is daarbij niet eens beschreven.

Voor zover u zou willen suggereren dat sommige maatregelen niet eerder genomen konden worden, omdat het betreffende zorgdocument op dat moment nog niet was gepubliceerd, miskent u dat de kennelijke gebrekkigheid van eerdere brochures geenszins de overtreder disculpeert. Een overtreding van artikel 13 Wbb wordt beoordeeld aan de hand van de aan de orde zijnde stoffen en milieugevaren – en niet aan de hand van gebrekkige brochures die de hoofdrolspelers van deze afvalstort zelf hebben bedacht.

Helemaal bont is overigens dat deze brochure **volgens de opstellers ervan ook helemaal niet bindend is**. Het zou slechts gaan om aanbevelingen.

In tegenstelling tot wat u stelt, is **verontreiniging van de zandlagen, drainagewater, grondwater en andere bodemlagen wel degelijk verboden**. Met uw stelling dat het gebruik van rubber afval an sich niet verboden is, verdraait u aldus het geldende kader.

Het staat vast dat **zorgwekkende stoffen gewoon uit de zandlagen spoelen en er geen sprake is van een vloeistofdichte constructie**. Dit wordt door niemand betwist.

Voorts schiet het zorgdocument – ook waar men wel e.e.a. heeft beschreven- tekort. Zonder enige motivering wordt bijvoorbeeld aanbevolen om kantplanken te bevestigen. De werkelijkheid op en langs de Nederlandse velden laat zien dat **verwaaiing van rubbergranulaat niet wordt voorkomen door kantplanken**.

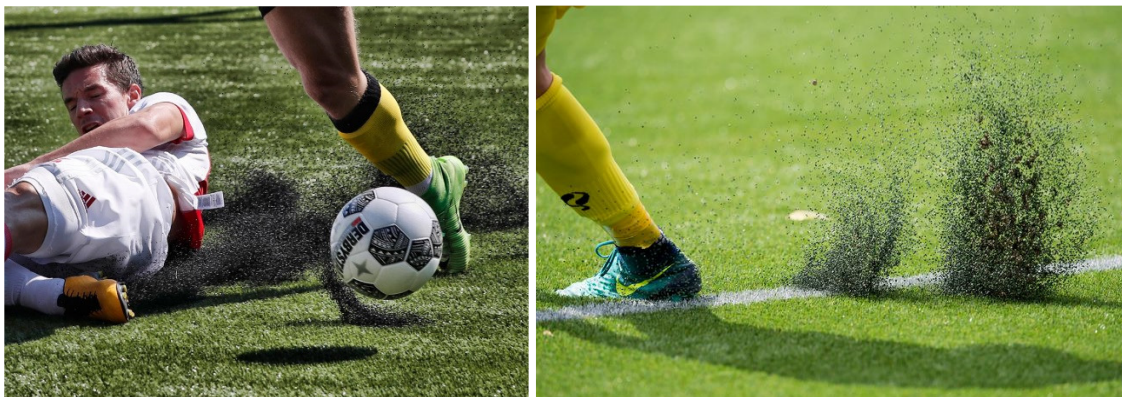
Ook is onbegrijpelijk en onjuist dat het zorgdocument suggereert dat met iets bredere uitloopmatten of de aanwezigheid van meer borstels de verspreiding van korrels zou worden voorkomen. Een ieder die wel eens op een voetbalvereniging komt, weet dat **deze matten geen/nauwelijks effect hebben** – al was het alleen maar omdat de voetballers helemaal niet verplicht zijn (of kunnen worden) om daar actief gebruik van te maken.

Bovendien constateert u nota bene zelf dat zelfs de zorgdocumenten op tal van onderdelen worden overtreden (zie inleiding). Zelfs het feit dat er **veel meer kilogrammen per m2 zijn gestort**, wordt door u erkend én – zonder milieukundig bewijs of genoegzame argumentatie- weggeredeneerd.

Voort blijkt:

- a. Dat de **drainage-voorschriften** die het zorgdocument stelt niet/onvoldoende zijn onderzocht;
- b. het feit dat een voetbalveld eigenlijk '**verlaagd**' zou moeten worden aangelegd,
- c. dat u **helemaal geen onderzoek heeft gedaan naar het soort rubberafval (de huidige cocktail)** dat/die is toegepast en de stoffen die zich daarin bevinden.

Bovendien helpen kantplanken sowieso niet of te weinig tegen verwaaiing, slidings en opstuiterend rubber (b.v. naast, achter de goals) en hebben de rubber-industrie en BSNC dit helemaal niet onderbouwd.

Preventie

Met het bestreden besluit wordt gesuggereerd dat de mate van bodemverontreiniging eerst moet worden aangetoond. Hiermee miskent u in ernstige mate de preventieplicht, die inhoudt dat iedere denkbare achteruitgang van de bodemkwaliteit **moet worden voorkomen**.

Met andere woorden: gezien de eigenschappen van het rubberafval staat vast dat rubberafval tot verontreiniging leidt, althans kan leiden. Zelfs indien nu met een onderzoek zou worden aangetoond

dat de verontreiniging onder of naast de velden nog zou meevallen, ontslaat dit de gemeente niet van de plicht **om iedere dag te voorkomen dat de verontreiniging alsnog plaatsvindt.**

Zo lang rubberafval op kunstgrasvelden aanwezig is, **vindt er echter iedere dag verwaaiing/versnippering/uitloging plaats.**

De enige manier van **werkelijke preventie is aldus gelegen in de verwijdering van het rubber afval.**

Uit niets is gebleken dat verwijdering van het op het veld aanwezige granulaat niet mogelijk is. Uw stelling dat het treffen van de gevraagde **maatregelen 'buitenproportioneel' zou zijn, wordt door u niet onderbouwd.**

Natuurlijk zijn hier kosten aan verbonden, maar deze kosten ontslaan de gemeente niet van zijn preventieplicht. Bovendien is de gemeente deze situatie doelbewust en calculerend aangegaan. Wanneer men had gekozen voor gewoon gras of de toepassing van kurk infill, dan was de betreffende problematiek helemaal niet ontstaan.

Sterker nog, daar waar een sanering ongeveer € 125.000,00 - € 150.000,00 kost, zou de plaatselijke wethouder zich mogen afvragen waarom zulke kosten maatschappelijk verdedigbaar zouden zijn en waarom hij/zij die kosten niet heeft voorkomen door de toepassing van gewoon gras of kurk infill.

Beginselplicht tot handhaving

Gezien de ernst van de overtredingen, het calculerende, hardnekkige gedrag van de gemeente, de belangen van de Wet bodembescherming en de belangen van cliënte is het College gehouden om een last onder dwangsom met korte begunstigingstermijnen uit te vaardigen, overeenkomstig het handhavingsverzoek, waarbij niet alleen de aanwezige verontreiniging ongedaan wordt gemaakt, maar ook iedere verdere mogelijke verontreiniging wordt voorkomen.

Het gaat al met al om de **uitloging** van stoffen, alsmede de **verspreiding van korrels** buiten de velden. Tevens gaat het om de voorkoming van de **verspreiding van niet/moeilijk zichtbare snippers/deeltjes**. Het feit dat enkele velden vrij recent (in 2019) zijn aangelegd, maakt dit niet anders en **nergens blijkt uit dat u met maatregelen zou mogen wachten** totdat die velden ooit eens zijn afgeschreven en worden vervangen. Vervanging wordt immers pas **rond 2031** verwacht.

Met het ophangen van kantplanken of vaker vegen heeft dit alles niets van doen. Uitloging wordt hiermee niet voorkomen, maar verwaaiing van korrels ook niet. Daarbij geldt dat het fysiek onmogelijk is om alle weggewaaide of anderszins verspreide korrels weer op te ruimen. Denk aan

korrels die één zijn geworden met de bodem of die zijn gezonken in de sloot, maar ook aan al die korrels die spelers buiten de sportverenigingen verspreiden, via hun kleren, schoenen en lichaamsholten. Dit blijkt ook uit uw eigen rapportage. Zelfs op een vrij onnauwkeurige foto is enorm veel rubber op staat te zien.

Er is in beginsel helemaal **niemand die korrels/deeltjes buiten de verenigingen zal opruimen**, terwijl deze even goed de bodem en het water verontreinigen.

Landelijke Handhavingsstrategie

Uw beroep op de LSH wekt al evenzeer verwondering.

Nu de LHS op zichzelf geen normen of concretisering bevat, kan dit document op zichzelf een bestuursorgaan niet ontslaan van de beginselplicht tot handhaving en is dus een last onder dwangsom, dan wel bestuursdwang aangewezen om op te treden tegen de betreffende overtredingen van artikel 13 Wbb.

Bovendien moet ieder handhavingsbeleid sowieso redelijk zijn, concreet en correct worden toegepast en moeten de belangen van het milieu en belanghebbenden worden meegewogen. Hiervan blijkt in uw geval helemaal niets.

De stelling dat de Gemeente Baarn of de betreffend stichting 'goedwillend' zou zijn, is niet alleen nietszeggend, maar staat ook haaks op het feit dat sinds 2007, maar in ieder geval sinds 2017 (Zembla) en 2018 (RIVM, STOWA) bij iedere bestuurder de milieugevaren van rubber afval op kunstgrasvelden bekend (moeten) zijn en dat de gemeente desondanks 'gewoon' in 2019 wéér velden met rubber afval heeft aangelegd of heeft gefinancierd. Daarmee kwalificeert de Gemeente Baarn, alsook de betreffende stichting als **een hardnekkige, calculerende overtreder**. Daarnaast geldt dat **milieugevolgen aanzienlijk zijn**. Bij een juiste toepassing van de **LHS komt men aldus in de categorie B3-A4 terecht**.

De website van de Gemeente Baarn vermeldt overigens slechts het beleid van 2013 – 2017. Daarin komt de LHS niet voor en bovendien is er geen genoegzame invulling aan gegeven.

Overigens is **uw beslissing om zelfs geen waarschuwing te geven, in strijd met het beleid dat u zelf zegt te hanteren**. Uw stelling dat de overtredingen zijn opgeheven, alvorens deze waarschuwing te kunnen geven en 'alle denkbare maatregelen zijn genomen', is daarbij niet juist. De enige aanpassing die kennelijk heeft plaatsgevonden, betreft het aanbrengen van enkele roosters in plaats van matten. Daarmee is er geenszins sprake van een situatie waarin er zelfs geen waarschuwing meer gegeven zou hoeven worden.

Voorts laat u onbesproken waarom u geen bestuursdwang heeft aangezegd. Mocht u een probleem zien in een last onder dwangsom, dan is daarmee nog niet gegeven dat van bestuursdwang geen sprake kan zijn.

Voor de goede orde zij hierbij opgemerkt dat u heeft erkend dat de Gemeente Baarn eigenaar is. U heeft echter **onbesproken gelaten waarom u geen last onder dwangsom of bestuursdwang toepast tegen de eigenaar** en zich alleen maar focust op de beheerder/gebruiker.

Kortom, de beginselplicht tot handhaving is in casu geschonden.

Bodemonderzoeken

Uit één van de bodemonderzoeken is (nu al) een overschrijding op het gebied van **zink** gebleken. Aangenomen moet worden dat met verdere uitloging die overschrijding in de komende jaren alleen maar gaat toenemen.

Ook **barium** is ter plaatse sterk verhoogd. Voor barium geldt in ieder geval dat dit getoetst moet worden als er vanwege antropogene activiteiten verhoogde bariumgehalten kunnen worden aangetroffen.

Daarnaast valt op dat de analyses van de bodemonderzoeken op juist de gevoelige onderdelen leiden tot het toetsoordeel "@". Dat teken houdt in: **'geen toetsoordeel mogelijk'**, terwijl de enige andere in het rapport gebruikte aanduiding is *'T<=SW Toepasbaar (<=Samenstellingswaarde)'*.

Onverklaard is waarom de monsters tot de aanduiding '@' zouden hebben geleid en des te meer is een argument aanwezig om aan te nemen dat milieuverontreiniging aan de gang is en dat er zo spoedig mogelijk onderzoeken en actie moeten worden ondernomen.

Ten onrechte heeft u hier geen consequenties aan verbonden.

Hoewel ter zake van het verbod van artikel 13 Wbb nog geen concrete bodemverontreiniging behoeft te hebben plaatsgevonden, is daar alhier dus zelfs al **wel aantoonbaar sprake van**.

Al met al is er werkelijk **geen enkel argument om af te zien van de beginselplicht tot handhaving**.

Conclusie

Het bestreden besluit voldoet niet, vanwege de in het handhavingsverzoek en dit bezwaarschrift genoemde redenen.

Al met al staat de noodzaak overeind om alsnog alle denkbare maatregelen te (doen) nemen, om verdere bodemverontreiniging te voorkomen en bodemverontreiniging ongedaan te maken of te beperken, te weten door:

- de integrale **verwijdering** van rubber-infill op de genoemde sportvoorziening op zo kort mogelijke termijn;
- de **sanering** van de onder en naast de velden aanwezige bodem op zo kort mogelijke termijn,
- het onmiddellijk **opruimen** van buiten de velden aanwezige rubber-infill,
- het onmiddellijk **voorkomen van de verspreiding** van rubber-infill,
- het onmiddellijk **niet meer bijvullen** en **niet aanbrengen van nieuwe rubber-infill**.

Cliënte verzoekt u dit bezwaarschrift gegrond te verklaren en om alsnog tot de betreffende handhaving over te gaan, middels oplegging van een **last onder dwangsom of bestuursdwang**, gekoppeld aan een zeer korte begunstigingstermijn, van hooguit enkele maanden.

Tevens verzoekt cliënte om een vergoeding voor de kosten van professionele rechtsbijstand.

Met vriendelijke groet,

R. Hörchner | Advocaat